

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: Ing. M. K.
bytem X
zastoupena Mgr. Michalem Staňkem, advokátem
se sídlem Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: náměstek ministra vnitra pro státní službu
se sídlem Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2020, č. j. MV-19104-10/OSK-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

I. Předmět sporu

1. Státní tajemnice v Ministerstvu pro místní rozvoj vydala dne 9. 12. 2019 rozhodnutí č. j. 52546/2019-94 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým:
 - podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „*zákon o státní službě*“) odvolala žalobkyni dnem 31. 12. 2019 ze služebního místa představené – vedoucí oddělení územně a stavebně správní I na Ministerstvu pro místní rozvoj, č. MMR_490 v personálním informačním systému (výrok I.);
 - podle § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě žalobkyni s účinností ode dne 1. ledna 2020 převedla na služební místo č. MMR_512 (konkrétní zařazení vrchní ministerský rada) v Ministerstvu pro místní rozvoj v oddělení územně a stavebně správním IV - výrok II.;
 - žalobkyni s účinností ode dne 1. ledna 2020 zařadila do 14. platové třídy a do 9. platového stupně (výrok III.).
2. Žalovaný k odvolání žalobkyně napadeným rozhodnutím změnil výrok II rozhodnutí tak, že část textu na místo „*podle § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě*“ nahradil slovy „*podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě*“. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že oproti řízení před státní tajemnicí doplnil do spisového materiálu následující podklady: dopis služebního orgánu, č. j. MMR 44242/2019-94 ze dne 30. 9. 2019, kterým byl návrh roční systemizace s účinností od 1. 1. 2020 předložen Ministerstvu vnitra za Ministerstvo pro místní rozvoj včetně příloh (návrh roční systemizace Ministerstva pro místní rozvoj na kalendářní rok 2020, komentář), materiál pro schůzi vlády České republiky s názvem „Systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2020“, tj. návrh systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. 1. 2020 předložený vládě ministrem vnitra, včetně usnesení vlády ze dne 18. 11. 2019 č. 811 k návrhu systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2020, dále dopis služebního orgánu, č. j. MMR 51983/2019-94 ze dne 25. 11. 2019, kterým byl Ministerstvu vnitra předložen návrh úpravy systemizace služebních a pracovních míst Ministerstva pro místní rozvoj s účinností od 1. ledna 2020 včetně přílohy (změna systemizace k návrhu roční systemizace Ministerstva pro místní rozvoj na kalendářní rok 2020, komentář), a rovněž materiál pro schůzi vlády s názvem „Návrh na úpravu systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2020“, tj. návrh na úpravu systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. 1. 2020 předložený vládě ministrem vnitra, včetně usnesení vlády ze dne 9. 12. 2019 č. 898 o úpravě systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2020. S těmito podklady se žalobkyně v rámci odvolacího řízení seznámila a vyjádřila se k nim.
4. Žalovaný shrnul poté rozhodná ustanovení zákona o služebním poměru, kterými se řídí odvolání a převedení představeného na nové služební místo: § 60 odst. 1, § 61 odst. 1 písm. b) a c), § 17 odst. 1, 2, 3, § 19 odst. 1 zákona o státní službě. Shrnul rovněž relevantní část systemizace pro rok 2020 a na to navazující systematizační předpis č. 17/2019 v ministerstvu pro místní rozvoj.
5. V úvodu odůvodnění žalovaný shledal dílčí pochybení služebního orgánu - ten žalobkyni

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

převvedl podle § 61 odst. 1 písm. c) služebního zákona, avšak měl tak učinit dle § 61 odst. 1 písm. b) tohoto zákona. V tomto smyslu proto změnil výrok napadeného rozhodnutí.

6. K námitce, v níž žalobkyně zpochybnila důvody pro zrušení jejího služebního místa a měla za to, že do zrušení byly promítnuty negativní postoje vůči její osobě, žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu k otázce přezkumu systematizace služebních míst. Má za to, že pro něj je systematizace závazným podkladem, a proto z ní pro něj vyplývají omezené možnosti přezkumu. Shrnul, že služební orgán vycházel ze systematizace pro rok 2020, na základě ní došlo služebním předpisem 17/2019 ke zrušení služebního místa žalobkyně, neměl tedy jinou možnost, než žalobkyni odvolat ze služebního místa.
7. Co se týče důvodů ke zrušení místa, žalovaný je názoru, že ty nejsou součástí předmětného ustanovení zákona o státní službě, a jejich explicitní neuvedení v odůvodnění rozhodnutí, resp. absence podkladů ve spise, ze kterých tyto důvody vyplývají, není bez dalšího důvodem pro závěr o nezákonnosti nebo nesprávnosti rozhodnutí či řízení, jež mu předcházelo. Žalobkyni se vysvětlení důvodů zrušení jejího služebního místa dostalo, byť bylo zaměřeno na vysvětlení obecných důvodů, proč došlo k jeho zrušení. Poté žalovaný shrnul relevantní část obsahu dokumentů k systematizaci, které doplnil v odvolacím řízení a průběh schvalování systematizace.
8. Je názoru, že služební orgán není při návrhu změn systemizace vázán analýzou agend, kterou prováděla společnost Equica a.s., ani stanoviskem veřejného ochránce práv. Z ustanovení § 17 odst. 2 zákona o státní službě je zřejmé, že jednotlivé služební orgány připraví návrh systemizace za svůj služební úřad a předloží jej Ministerstvu vnitra. O splnění této podmínky svědčí uvedený dopis služebního orgánu, č. j. MMR 44242/2019-94. Zákon o státní službě nevylučuje, aby si služební orgán za účelem vypracování návrhu systemizace vyžádal podklady od ředitelů sekcí či odborů a jejich návrhy na změny v organizační struktuře implementoval do svého návrhu, který bude předkládat Ministerstvu vnitra. V takovém případě nelze hovořit o delegaci pravomoci služebního orgánu na své podřízené, neboť konečná podoba návrhu, který je Ministerstvu vnitra předložen, i předložení samotné, je povinností služebního orgánu, který je za to odpovědný. Pokud se pak s daným návrhem ztotožní i vláda jako vrcholný orgán moci výkonné, která je odpovědná za řádný výkon působnosti všech služebních úřadů na vrcholné úrovni (proto je také oprávněna podle § 17 odst. 3 zákona o státní službě zasahovat v rámci schvalování systemizace do organizační struktury služebních úřadů), je třeba takové opatření považovat za legitimní a legální. Uspořádání organizační struktury je tedy věcí služebního úřadu a v něm učiněných manažerských rozhodnutí, který má v mezích zákona široký prostor pro uspořádání své organizační struktury dle aktuálních potřeb.
9. Žalovaný poté odkázal na judikaturu týkající se mezi přezkoumání organizačních změn služebních i pracovních míst (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29.8.2018, č. j. 2 As 68/2017-42 a Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 2204/2003 ze dne 27. 4. 2004, sp.zn. 21 Cdo 4999/2008 ze dne 8. 12. 2009, sp.zn. 21 Cdo 444/2012 ze dne 24.1.2013, či sp.zn. 21 Cdo 3195/2013 ze dne 24. 9. 2014, či rozsudek Městského soudu v Praze, č.j. 11 Ad 17/2018- 66 ze dne 10. 10. 2019). Uvedl, že zvoleného řešení je věcí manažerských rozhodnutí učiněných v rámci Ministerstva pro místní rozvoj a není věcí odvolacího orgánu, aby konkrétním služebním úřadům určoval, jaké mají zvolit uspořádání své organizační

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

struktury vzhledem k věcné agendě, kterou vykonávají, samozřejmě pokud zvolené řešení není v rozporu s právními předpisy upravujícími organizační strukturu služebních úřadů, což nebyl tento případ.

10. Žalovanému z podkladů rozhodnutí nevyplývá jakékoli podezření, že by změny v organizační struktuře Ministerstva pro místní rozvoj, jejichž důsledkem je i zrušení služebního místa žalobkyně byly činěny adresně a že by jejich cílem byla šikana či diskriminace. Žalobkyně navíc byla převedena na služební místo, které je součástí téhož odboru Ministerstva pro místní rozvoj, tudíž nelze ani usuzovat, že by cílem zrušení jejího služebního místa bylo dosáhnout jejího odchodu z úřadu.
11. Co se týče vhodnosti nového služebního zařazení, žalovaný ze spisového materiálu - ze seznamu neobsazených míst k 1. 1. 2020, zjistil, že v oboru služby 41. Bydlení, územní plánování a stavební řád, byla volná pouze dvě služební místa představených, a to vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti podpory bydlení a vedoucí oddělení technického, přičemž na obě tato služební místa již byla vyhlášena výběrová řízení. Především je toho názoru, že pokud je již na určité služební místo vyhlášeno výběrové řízení, nemůže být toto služební místo považováno za volné a vhodné pro účely vydání rozhodnutí o převedení. Poukázal na to, že dle § 24 odst. 5 zákona o státní službě se nevypíše výběrové řízení, pokud má být mj. k převedení, ale to neznamená, že již vypsané výběrové řízení se takto zruší. Žalobkyně se podle žalovaného mohla výběrového řízení zúčastnit. Již z názvu pak nelze usuzovat, že by pro ni obě služební místa byla vhodná. Podle žalovaného neexistuje nárok na služební místo dle subjektivního přesvědčení žalobkyně. Služební orgán zvažuje nejen hlediska vhodnosti z pohledu státního zaměstnance, ale též zájem služebního úřadu na řádném výkonu působnosti služebního úřadu a na řádném plnění jeho úkolů. Absence nároku na zařazení nebo jmenování na konkrétní služební místo vyplývá explicitně z § 23 odst. 2 zákona o státní službě a není důvod se domnívat, že by takový nárok existoval v rámci rozhodování o převedení státního zaměstnance.
12. Skutečnost, že se jedná o „řadové“ služební místo, sama o sobě nemůže vést k závěru, že služební místo není pro převedení účastnice řízení vhodné. Služební orgán může převést státního zaměstnance na o něco méně kvalifikovanou práci, přičemž se může jednat o služební místo zařazené v nižší platové třídě, pokud tato platová třída odpovídá dosaženému vzdělání státního zaměstnance podle přílohy č. 1 k zákonu o státní službě. Služební místo, na které byla účastnice řízení převedena, je ve stejném oboru služby, ve 14. platové třídě, jež odpovídá jejímu dosaženému vzdělání, odpovídá i schopnostem účastnice řízení, jejím dosavadním zkušenostem i její kvalifikaci. Skutečnost, že účastnice řízení byla dříve zařazena na služebním místě představeného, obecně neznamená, že to zakládá její nárok být na služebním místě představeného jmenována po celou dobu výkonu služby, pokud nastane důvod pro její převedení.
13. Závěrem žalovaný uvedl, že co se týče argumentů účastnice řízení vztahujících se ke stanovisku služebního orgánu, č. j. 57 884/2019-94 ze dne 24. 1. 2020, konkrétně k tomu, že účastnice řízení již od léta věděla o připravované změně organizační struktury a mohla iniciovat jednání k využití převodu na jiná služební místa, popř. se hlásit do výběrového řízení, jedná se pouze o stanovisko služebního orgánu, nikoli o argumentaci užitou v přezkoumávaném rozhodnutí. Iniciativa žalobkyně v oblasti jejího dalšího působení ve státní službě, je pouze jejím právem a reálnou příležitostí, jak dosáhnout kýženého stavu, nikoli však její povinností.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

III. Žaloba

14. Žalobkyně v žalobě předeslala, že po celou dobu služebního poměru byla kladně a pochvalně hodnocena, služební hodnocení měla na nejvyšší možné úrovni, dostávala pravidelně mimořádné odměny a byla služebně hodnocena jako tzv. vynikající dle služebního zákona a zákoníku práce.
15. Jako první žalobní bod žalobkyně namítla, že služební orgán I. stupně postupoval v rozporu se zákonem a řízení zatížil procesní vadou. Služební orgán nepostupoval podle § 165 zákona o státní službě, tj. nevydával napadené rozhodnutí jako první úkon v řízení, neboť účastníci řízení (žalobkyni) seznamoval před jeho vydáním s podklady ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Ze spisu nevyplývá, zda byla žalobkyně k tomuto úkonu vyzvána, součástí spisového materiálu není ani oznámení o zahájení řízení ve věci převedení na jiné služební místo podle § 46 odst. 1 správního řádu, v rámci něhož by byl vymezen předmět řízení. Postup podle § 165 zákona o státní službě, kdy je rozhodnutí vydáno jako první úkon v řízení, a standardní postup, kdy je ve smyslu § 46 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí, nelze směřovat. Podle žalobkyně tato vada v řízení, navíc doplněná a skutečnost, že služební orgán nijak nereagoval na vyjádření žalobkyně v protokolu, zakládá podstatné vady prvostupňového i napadeného rozhodnutí.
16. Žalobkyně jako druhý žalobní bod uvedla, že prvostupňové rozhodnutí je rozhodnutím dle správního řádu, tudíž se na něho vztahují zároveň všechny obecné zásady správního řádu. To (mimo jiné) znamená, že takové rozhodnutí by mělo být řádně odůvodněno, postup k jeho vydání by měl být transparentní, včetně podkladů, které k vydání takového rozhodnutí vedly, a to v zájmu možnosti jeho přezkumu z pohledu zákonnosti. V daném případě však pro vydání rozhodnutí I. stupně byly pouze nekriticky převzaty návrhy od ředitelů odborů, kdy jediné relevantní tvrzení ředitelky odboru 83 bylo, že důvody pro zrušení konkrétního oddělení jsou vyšší efektivita, avšak tato tvrzení nebyla nikterak podložena. V takovém nepodloženém tvrzení zcela absentují zásady pro správní řízení obecně, jakými jsou rovnost, zákaz diskriminace i hospodárnost a účelnost. Tyto vady pak dle žalobkyně způsobují, že i samo prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné.
17. Jako třetí žalobní bod žalobkyně namítla, že služební orgán náležitě neposoudil vhodnost daného konkrétního služebního místa ve vztahu k její osobě. Poukázala na to, že „vhodnost“ služebního místa není ve služebním zákoně definována. Výklad tohoto pojmu je správním uvážením, služební orgány tak musí odůvodnit, proč zaměstnance převedly právě na toto místo. To však neučinily. Žalobkyně uvedla, že kritéria vhodnosti služebního místa jsou upravena v člancích 54 a 55 Metodického pokynu náměstka pro státní službu č. 1/2016. Podle žalobkyně posoudily služební orgány tato kritéria jen formálně, nic to však nevypovídá o vhodnosti tohoto místa pro žalobkyni.
18. Žalobkyně je názoru, že pro účely posouzení vhodnosti služebního místa je třeba za relevantní považovat zejména posouzení zdravotního hlediska, požadovaného vzdělání a kvalifikace, schopností státního zaměstnance a jeho dosavadních zkušeností, resp. vykonávaných správních činností na dosavadním a novém služebním místě, oboru/oborů služby, služebního působiště, zařazení do platové třídy, otázky, zda jde o služební místo v

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

témže nebo jiném služebním úřadu, případně přístupu státního zaměstnance k jeho převedení.

19. Posouzení vhodnosti převedení žalobkyně dle shora uvedených kritérií však v daném případě nebylo provedeno; žalobkyně uvádí (a státní tajemnice to ve svém dopisu ze dne 24.1.2020, č. j. 57884/2019-94, potvrzuje), že dne vydání prvostupňového rozhodnutí měla žalobkyně bezmála 14 let zkušeností jako představená – vedoucí oddělení. Na jejím služebním úřadě – Ministerstvu pro místní rozvoj – byly v době vydání prvostupňového rozhodnutí celkem 3 volná místa představených v oboru služby 41 (který je oborem služby žalobkyně), kterými byly:
 - vedoucí oddělení technického, s vyhlášeným, ale neukončeným výběrovým řízením;
 - vedoucí oddělení analýz;
 - vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti bydlení, s vyhlášeným, ale neukončeným výběrovým řízením.
20. K tomu žalobkyně dodala, že z organizačního řádu MMR (společný řídicí akt č. 3/2019 ze dne 27. srpna 2019), strana 144, vyplývá, že oddělení technické (822), jehož vedoucí nebyl v době prvostupňového rozhodnutí obsazen, je oddělení s náplní činností více než obdobnou té, kterou vykonávala žalobkyně na svém původním služebním působišti v oddělení č. 831. V oddělení č. 831 žalobkyně zejména aplikovala právní předpisy v oblasti územního rozhodování, stavebního řádu a vyvlastnění, činnost oddělení č. 822 je rovněž zaměřena na působnost územního rozhodování, stavebního řádu a vyvlastnění, a to zejména v oblasti přípravy zákonů a právních předpisů na úseku územního rozhodování, stavebního řádu a vyvlastnění, metodické činnosti na tomto úseku, přípravy odborných stanovisek na tomto úseku apod. Praxe ve vedení oddělení č. 831 proto znamená jednoznačnou kvalifikaci pro vedení oddělení č. 822, a nikdo jiný takové kvalifikace ani nemůže kde dosáhnout, vyjma případu, že by se do výběrového řízení přihlásil někdo ze stávajících zaměstnanců oddělení č. 822.
21. Služební úřad se tak podle žalobkyně dopustil při svých úvahách o vhodnosti převedení žalobkyně nezhojitelných pochybení, spočívajících v nedostatečných a naprosto formálních posouzeních jednotlivých vhodných míst pro převedení žalobkyně – představené s 14letou zkušeností ve vedoucí pozici.
22. Žalobkyně je názoru, že v případě „nižších“ představených (do úrovně ředitele odboru) by navíc přednostně měli být tito představení převedeni rovněž na vhodné služební místo představeného, pokud je volné. Žalobkyně konstatuje, že nejméně jedno (avšak spíše 2) takové služební místo představeného volné bylo, avšak služební orgán zcela bez důvodu taková služební místa, u kterých probíhalo výběrové řízení dle příslušných ustanovení zákona o státní službě, ze svého posuzování vyloučil (viz str. 4 dopisu státní tajemnice).
23. Jako čtvrtý žalobní bod žalobkyně namítla, že vadný byl i samotný proces, kterým bylo v rámci MMR dosaženo zrušení služebního místa žalobkyně. Služební předpis státní tajemnice v MMR č. 2/2015 ze dne 29. 6. 2015, č. j. 23431/2015, o přenesení rozhodování v některých věcech na představené, neuvádí ve svém čl. 1 písm. a) mezi oprávněními ředitelů odborů rozhodovat o návrzích na zrušení konkrétních systemizovaných míst a organizačních útvarů. Jak však vyplývá z dopisu státní tajemnice MMR, č. j. 40775/2019-94/1 ze dne 29. 10. 2019, návrh na zrušení konkrétních systemizovaných míst a organizačních útvarů byl plně ponechán na úvaze jednotlivých ředitelů odborů a náměstci pro řízení jednotlivých sekcí pak předložili finální návrh za příslušnou sekci, návrh

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

náměstků pak s ohledem na jejich odborný pohled řešení situace v jimi řízených útvech byl respektován, jak odpověděl služební orgán dopisem č. j. 40775/2019-94/1 ze dne 29. 10. 2019 na dopis ze dne 5. 9. 2019 zaevidovaný pod č. j. MMR-40775/2019. Služební orgán v tomto dopise také uvedl, že v případě odboru 83 jsou v současné době vykonávány téměř totožné činnosti ve všech odděleních, které však mají počet systemizovaných míst blízký se hranici minimálního počtu systemizovaných míst v oddělení, a že zrušením jednoho oddělení a zařazením systemizovaných míst do zbývajících oddělení by mělo dojít k vyvážení odborností a počtu systemizovaných míst v nich a posléze i k efektivnějšímu zajištění výkonu agendy jako celku.

24. Žalobkyně shrnula, že ředitelka odboru XY, na jejíž úvaze byl plně ponechán návrh na zrušení konkrétních systemizovaných míst a jednotlivých útvarů, je zaměstnána na Ministerstvu pro místní rozvoj od ledna roku 2017. Navrhla zrušit oddělení 831, jehož byla žalobkyně vedoucí od roku 2006 (od roku 2001 pracovala v téže odboru jako referent, a získala tak potřebnou odbornou průpravu), a od téhož roku byla i zástupce ředitele odboru, a v dané době byla na odboru 83 nejdéle sloužícím představeným s bohatými zkušenostmi jak odbornými, tak řídicími, přičemž po dobu téměř celého roku 2016, po odchodu tehdejší ředitelky odboru do starobního důchodu, kdy místo ředitele odboru zůstalo takto dlouho neobsazené, vedla žalobkyně celý odbor 83, a současně i oddělení 831. Tato situace (vedení celého odboru a současně oddělení 831) se opakovala ještě v roce 2017, kdy krátce po svém nástupu ředitelka odboru XY byla na dobu cca půl roku zproštěna výkonu služby podle ustanovení § 48 zákona o státní službě. I díky své bohaté praxi, letitým zkušenostem a znalosti chodu a potřeb odboru žalobkyně v těchto podmínkách vedla odbor bez obtíží, což ostatně dokládají i její služební hodnocení vždy s výsledkem „vynikající“.
25. Přes veškeré personální potíže odboru, (malý zájem ze strany uchazečů, odchod 9 zaměstnanců z odboru od roku 2017) a vysoké nároky na odbornost zaměstnanců byla všechna systemizovaná místa v oddělení 831 plně obsazena, oddělení zvládalo v plném rozsahu plnit svěřené úkoly, a bylo oddělením, kterému bylo ředitelkou odboru dlouhodobě přidělováno největší penzum objemu práce a dlouhodobě a stabilně dosahovalo vysokého výkonu. Je proto zarážející, že v rámci roční systemizace se rušilo místo představené žalobkyně a zaměstnanci „jejího“ oddělení se „rozpouští“ do jiných oddělení s odůvodněním, že snížením počtu oddělení dojde k posílení zbývajících oddělení a k efektivnějšímu zajištění agend (jak se uvádí v podkladu rozhodnutí „komentář k návrhu“).
26. Žalobkyně je názoru, že rozhodnutí ředitelky odboru, která navrhla zrušit jediné personálně stabilizované oddělení v odboru je absurdní a projevem svévole. Neproběhl žádný audit či analýza, nebylo zkoumáno, zda návrh ředitelky na zrušení organizačního útvaru je objektivní. Žalobkyně je názoru, že pokud by došlo k objektivnímu posouzení významu oddělení 831 z hlediska působnosti odboru jako celku, co do objemu jím zastávané práce, ale i složení zaměstnanců, a profesních zkušeností žalobkyně, jen stěží by se mohlo dospět k závěru, že realizací návrhu ředitelky odboru se minimalizují dopady a dojde k efektivnějšímu zajištění chodu agend. Postup odporuje zákonu o státní službě, v němž jsou definovány pravomoci státního tajemníka (mj. podle § 17 odst. 2 zákona o státní službě systemizace schvalovaná vládou je vypracovávána na základě návrhů služebních orgánů), i vnitřnímu předpisu MMR č. 2/2015, který obsahuje taxativní výčet pravomocí delegovaných státní tajemnicí na ředitele odboru, kdy na ředitelku odboru nebyla

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

delegována pravomoc, aby mohla plně ve své působnosti navrhovat zrušení konkrétních míst a útvarů.

27. Pokud se týká vzdělání zaměstnanců v odboru 83, kvalifikační předpoklady pro výkon činnosti na obecném stavebním úřadu (jímž je ministerstvo, a právě prostřednictvím odboru 83 zajišťuje činnost obecného stavebního úřadu) stanoví § 13a odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a splňuje je fyzická osoba, která má vysokoškolské vzdělání ve studijním oboru stavebního, architektonického nebo právnického směru. Žalobkyně uvedla, že všichni zaměstnanci odboru dělají vše, a k žádnému rozdělení práce na „právníckou“, kterou by vykonávali „právníci“, a „technickou“, kterou by vykonávali „technici“ nedochází a takové dělení ani nepředpokládá organizační řád či služební náplň jednotlivých zaměstnanců. Ani kdyby se přistoupilo na možnost takového dělení, tak by v důsledku konání ředitelky odboru 83 nedošlo k vyvážení z hlediska „odbornosti“ zaměstnanců v jednotlivých odděleních, když do oddělení, v němž jsou již dva právníci, byli převedeni oba zaměstnanci z oddělení 831 s právnickým vzděláním a víceletou praxí, takže oddělení 832 má nyní pouze jednu zaměstnankyni se vzděláním stavebního nebo architektonického směru, a v ostatních odděleních naopak převažují zaměstnanci s architektonickým a stavebním vzděláním [v oddělení 834, do něhož byla přeřazena žalobkyně, má právnické vzdělání jen vedoucí oddělení, do z hlediska stability nejohroženějšího oddělení 833 (tj. oddělení sestávajícího z vedoucí oddělení, dvou zaměstnankyň, kterým oběma podle § 74 odst. 1 písm. h) zákona o státní službě skončí v nejbližší době služební poměr, jedné v roce 2020, druhé v roce 2021, a jednoho zaměstnance, který nastoupil v roce 2019), pak byli převedeni zaměstnanci na místech na dobu určitou bez předchozí praxe v oboru, a je nanejvýš pravděpodobné, že takové oddělení se po skončení služebního poměru zmíněných dvou zaměstnankyň podle § 74 odst. 1 písm. h) zákona o státní službě bude velmi obtížně stabilizovat.
28. Žalobkyně je názoru, že ředitelka odboru takto využila antipatie vůči žalobkyni, osobní útoky ředitelky odboru vůči žalobkyni naposledy projevily cestou žalobkyni navržených odměn vyplácených se mzdou za měsíc listopad, kdy žalobkyni oproti loňskému roku zkrátila výši odměn o více než polovinu, aniž by k tomu měla objektivní důvod. Teprve po návrhu ředitelky odboru na systemizaci na Ministerstvu pro místní rozvoj proběhla analýza agend společností Equica a.s jejímž předmětem byly mj. analýza stávajícího stavu a návrh na doporučení efektivity využití zdrojů a zefektivnění činností odborných a provozních útvarů.
29. Žalobkyně rovněž poukázala na pravomoc Ministerstva pro místní rozvoj dle § 2e zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací. Pro žalobkyni přijde podivné, že na výkon tak závažné agendy se ministerstvo připraví tak, že zruší oddělení a sníží počet zaměstnanců v odboru, který tuto agendu zastává. Rovněž veřejný ochránce práv upozornil na vážnost personální situace v odboru, žalobkyně rovněž upozornila na personální situaci odboru, kde měli navíc dle § 74 odst. 1 písm. h) služebního zákona skončit někteří zaměstnanci ve služebním poměru.
30. Žalobkyně si je vědoma závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018 – 45 a mezí, ve kterých může soud posuzovat systematizaci a změny organizační struktury služebního orgánu. V dané věci jsou podle žalobkyně dány evidentní skutečnosti, které vyvolávají konkrétní a vážné pochybnosti, že na základě změny

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

systemizace přijatá změna organizační struktury ministerstva pro místní rozvoj ve skutečnosti neměla žádný rozumný důvod, a jejím skutečným cílem bylo pouze obejít pravidla stanovená služebním zákonem a postupovat proti žalobkyni šikanózním až diskriminačním způsobem.

IV. Vyjádření k žalobě

31. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že usnesením vlády České republiky (dále jen „vláda“) č. 811 ze dne 18. 11. 2019 byla podle § 17 zákona o státní službě s účinností od 1. 1. 2020 schválena systemizace služebních a pracovních míst na rok 2020. Tato systemizace pak byla vládou ještě před svojí účinností upravena na základě jejího usnesení č. 898 ze dne 9. 12. 2019. V návaznosti na tuto systemizaci vydal služební orgán služební předpis č. 17/2019, o změně systemizace a vydání systemizace služebních a pracovních míst na Ministerstvu pro místní rozvoj s účinností od 1. 1. 2020. Tímto předpisem promítl služební orgán systemizaci schválenou vládou do organizační struktury Ministerstva pro místní rozvoj účinné od 1. 1. 2020, přičemž v příloze č. 1 tohoto služebního předpisu, která obsahuje seznam zrušených služebních míst k 31. 12. 2019, je i služební místo, na kterém byla žalobkyně jmenována. V návaznosti na to bylo vydáno prvostupňové i napadené rozhodnutí.
32. Žalovaný se sice ztotožnil s prvním žalobním bodem žalobkyně, je však toho názoru, že v dané věci toto pochybení nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí služebního orgánu, a proto daná skutečnost nebyla shledána důvodem pro zrušení prvostupňového rozhodnutí služebního orgánu. Poukázal na to, že žalobkyně byla dne 16. 12. 2019 seznámena s podklady rozhodnutí, o tom byl sepsán protokol – v něm je uveden soupis podkladů. Žalobkyně tak byla seznámena jak s předmětem řízení, tak s podklady rozhodnutí. Využila práva vyjádřit se k věci – odkázala na dopis ze dne 5. 9. 2019, uvedla, že na Ministerstvu pro místní rozvoj pracuje od roku 2006 jako vedoucí oddělení a zástupce ředitele odboru a nepovažuje služební místo referenta za vhodné. Žalobkyně byla s ohledem na doplnění podkladů v odvolacím řízení vyzvána k seznámení s poklady výzvou, č. j. MV-19104-6/OSK-2020 ze dne 3. 2. 2020, na základě níž se pak s podklady opětovně seznámila v odvolacím řízení, přičemž k podkladům se pak vyjádřila podáním ze dne 20. 2. 2020.
33. K dopisu ze dne 5. 9. 2019 žalovaný uvedl, že v něm žalobkyně upozornila na personální situaci odboru a žádala o zvážení všech okolností týkajících se agendy a fungování odboru územně a stavebně správního před předložením návrhu systemizace Ministerstvu vnitra. Dopis však předcházel systematizaci, kterou schválila vláda, dopis tedy již nebyl relevantní. V odůvodnění uvedl i žalovaný, že postupoval na základě vládou schválené systemizace služebních a pracovních míst na rok 2020, a je tedy zřejmé, že nemohl postupovat jinak, než rozhodnout o odvolání žalobkyně. Upozornila – li žalobkyně v dopisu na personální stav a navrhla analýzu agend společnosti Equica, žalovaný uvedl, že k tomu se vyjádřil a na straně 9 – 12 rozhodnutí je dostatečně zřejmý a odůvodněný názor náměstka pro státní službu ve vztahu k organizačním změnám (a jejich účelnosti a vhodnosti), jejichž důsledkem bylo zrušení služebního místa účastnice řízení. Žalovaný má tedy za to, že se náměstek pro státní službu případem žalobkyně dostatečně zabýval a vypořádal se s dílčími vadami napadeného rozhodnutí tím, že toto rozhodnutí zčásti změnil, resp. jeho odůvodnění doplnil, a to v souladu s názory vyjadřovanými v ustálené judikatuře správních soudů (žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47 a ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 Ads 431/2018-37).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

34. Služební orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že v rámci úvah o vhodnosti služebních míst vyloučil ta služební místa, na jejichž obsazení probíhá výběrové řízení. Náměstek pro státní službu doplnil, že pokud je již na určité služební místo vyhlášeno výběrové řízení, nemůže být toto služební místo považováno za volné a vhodné pro účely vydání rozhodnutí o převedení. Tento závěr je konkrétně odůvodněn na straně 13 žalobou napadeného rozhodnutí. Úvaha náměstka pro státní službu ohledně příbuznosti agend pouze na základě názvů oddělení byla v tomto ohledu zmíněna pouze nad rámec uvedeného, neboť v tomto případě je rozhodná skutečnost, že na potenciálně vhodná služební místa představených byla vyhlášena výběrová řízení. Žalobkyně, tak jako v rámci odvolacího řízení, ani v rámci žaloby nerozporuje vhodnost služebního místa, na které byla převedena. Pouze má za to, že měla být převedena na služební místo představeného. S ohledem na výše uvedené je však zřejmé, že žádné takové služební místo nebylo v době vydání rozhodnutí volné. Skutečnost, že se jedná o „řadové“ služební místo, sama o sobě nemůže vést k závěru, že služební místo není pro převedení žalobkyně vhodné.
35. Žalobkyně v rámci žalobních námitek odkazuje ještě na služební místo vedoucí oddělení analýz, nicméně jak vyplývá ze stanoviska služebního orgánu, č. j. 57 884/2019-94 ze dne 24. 1. 2020, toto služební místo bylo již k 1. 1. 2020 obsazeno na základě výběrového řízení. Z předmětného stanoviska rovněž vyplývá, že v případě všech tří služebních míst představených, tj. vedoucí oddělení technického, vedoucí oddělení analýz a vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti bydlení, existovalo více státních zaměstnanců, pro které se tato služební místa jevila jako vhodná. V takovém případě se s ohledem na zásadu transparentnosti obsazování služebních míst jako jednu ze základních zásad zákona o státní službě doporučuje na obsazení služebních míst vyhlásit výběrové řízení.
36. Žalovaný se dále zabýval procesem a kritérii hledání vhodného služebního místa. Uvedl, že v metodickém pokynu náměstka pro státní službu č. 2/2019 náměstek pro státní službu za účelem sjednocení správní praxe uvedl demonstrativní výčet nejčastěji posuzovaných kritérií vhodnosti služebního místa, která zákon až na výjimky (srov. § 61 odst. 4 zákona o státní službě) neuvádí.
37. Uvedl, že posuzování vhodnosti služebního místa, resp. určování, na které vhodné služební místo bude státní zaměstnanec převeden, vycházejí na jedné straně ze zásady materiální pravdy vyplývající z § 3 správního řádu a na druhou stranu ze zásady procesní ekonomie vyplývající z § 6 správního řádu. Služební orgán musí při převedení státního zaměstnance hledat takové volné služební místo, které je pro něj vhodné, ale dle názoru personální ředitelky sekce pro státní službu neexistuje nárok na převedení na služební místo, které státní zaměstnanec subjektivně dle vlastních požadavků a představ vnímá jako nejvhodnější. Služební orgán při rozhodování o převedení státního zaměstnance zvažuje nejen kritéria vhodnosti z hlediska státního zaměstnance, ale též zájem služebního úřadu na řádném výkonu působnosti služebního úřadu a na řádném plnění jeho úkolů. Absence nároku na zařazení nebo jmenování na konkrétní služební místo vyplývá explicitně z § 23 odst. 2 zákona o státní službě. Jakmile služební orgán vyhodnotil volné služební místo jako vhodné pro převedení žalobkyně, přestal s ověřováním volných míst, neboť jakékoli další shromažďování podkladů by bylo nadbytečné a bylo by v rozporu se zásadou procesní ekonomie.
38. Vhodnost služebního místa byla hodnocena s ohledem na platovou třídu, kterou je služební místo klasifikováno, dobu trvání služebního poměru, předpoklad vzdělání, požadavek odborného zaměření vzdělání, zdravotní způsobilost, dosavadní odbornou praxi

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

žalobkyně, dosavadní výkon služby žalobkyně v průřezových činnostech, činnosti vykonávané na předmětném služebním místě, služební hodnocení žalobkyně, obor služby a místo výkonu služby, resp. služební působiště. Byly porovnány i činnosti vykonávané žalobkyní na původním služebním místě a na služebním místě, na které byla převedena. Žalobkyně požaduje převedení na služební místo představeného, neboť jenom takové služební místo je dle jejího názoru možné považovat za rovnocenné vzhledem k její dlouholeté praxi na pozici vedoucí oddělení. S ohledem na výše uvedené je však zřejmé, že volné služební místo představeného pro převedení žalobkyně nebylo k dispozici.

39. Hodnocením vhodnosti služebního místa a postupem služebního orgánu při převedení na jiné služební místo se zabýval i Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozhodnutí, ze dne 8. 2. 2017, č. j. 15 Ad 4/2016-65 a rovněž Městský soud v Praze ve svém rozsudku, ze dne 10. 10. 2019, č. j. 11 Ad 17/2018.
40. Pokud žalobkyně napadá celý proces, kterým bylo v rámci Ministerstva pro místní rozvoj dosaženo zrušení jejího služebního místa, odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
41. Žalobkyně k vyjádření žalovaného repliku nepodala.

V. Jednání ve věci

42. Jednání ve věci se uskutečnilo dne 25. 11. 2021.
43. Žalobkyně uvedla, že aktuálně ředitelka sekce oznámila na poradě 24. 11. 2021, že hodlá žalobkyni přestěhovat z kanceláře, kde žalobkyně sedí 20 let a to v souvislosti s opatřením proti SARS-COV-2. Žalobkyně poukázala na to, že stejná situace v kanceláři trvala předtím dva roky. Žalobkyně si to dala do souvislosti s jednáním ve věci. Tím spíše, že stěhování muselo proběhnout ihned v den jednání.
44. K žalobě speciálně poukázala na analýzu společnosti Equica (žalobkyně jej považuje za audit, rozbor personálního rozložení), z níž vyplynulo, že ve vztahu k jejímu odboru obsahuje závěr o potřebě 12 míst, odbor tak byl poddimenzován. Žalobkyně má za to, že tím spíše nebyl důvod k jeho reorganizaci. Systematizace měla podle žalobkyně spíše vycházet z analýzy, sleduje v tom spíše účelovost systematizace ve vztahu ke své osobě. Poukázala na sdělení státní tajemnice ze dne 24. 1. 2020, že bylo plně v gesci ředitelky odboru, koho navrhne na systematizaci.
45. K otázce možné šikany ze strany ředitelky poukázala na to, že 14 let na tom odboru pracovala jako zástupkyně ředitele odboru a vedoucí oddělení. V roce 2016 s pochvalným hodnocením vedla celé oddělení, tak i celý odbor. V roce 2017 nastoupila na pozici ředitele Ing. J., žalobkyně se na místo hlásila též. Žalobkyně má za to, že ředitelka ji může vnímat jako konkurenci.
46. Žalobkyně uvedla, že 18. března roku 2020 obdržela email v době, kdy byla na home office, od ředitelky odboru email, jehož obsahem bylo, aby donesla do práce pracovní notebook. Žalobkyně to považovala to za pokus odebrat pracovní nástroj. Rovněž v době po převedení na místo ředitelka žalobkyni vyzvala k odevzdání služebního mobilu a Ipadu, žalobkyně se zeptala jiných kolegů stížených systematizací, těm tento postup nebyl znám (komunikace ze dne 10. 1. 2020).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

47. Poslední služební hodnocení za roky 2019 a 2020 (XY a XX) v části „sociální schopnosti“ obsahuje odlišné hodnocení od předchozí představené (2 body ze 4) a aktuálního (4 ze 4), „osobní přístup“ - 2 body za rok 2019, rok 2020 - 4 body.
48. Žalobkyně rovněž podotkla, že ve věci sp. zn. 10 Ad 16/2019 hodnotil městský soud i to, že tehdejšímu žalobci významně poklesl plat. Žalobkyně předložila pro srovnání evidenční listy důchodového pojištění v roce 2019 a 2020. Rozdíl v částkách je způsobený i částkou odměn, ředitelka je snižuje, nectí návrhy nadřízených. Již v roce 2019 byly významně nižší, přestože byla i představenou. Podala stížnost, na kterou nebylo doposud odpovězeno.
49. Žalobkyně znovu poukázala na to, že volné byly v té době 3 vedoucí služební místa, na jedno nebylo ani vypsáno výběrové řízení.
50. Žalovaný setrval na svém dosavadním postoji. Namítl, že konkrétní negativní postoje ředitelky odboru vůči žalobkyni nebyly prokázány, skutečnosti tvrzené na jednání mohou být rozvedením nebo uplatněním nových žalobních bodů. Systematizace neměla souvislost s projednávanou věcí. Ke změně organizační struktury zákon o státní službě nevyžaduje analýzu stávajícího stavu, poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2020, 4 As 423/2019 - 78, podle něhož služební orgány nejsou vázány dokumenty, jako je analýza stávajícího stavu. Konečná podoba systematizace jde za služebním orgánem, z toho, že se na její přípravě podíleli podřízení, nesvědčí o tom, že by měla být diskriminační. Jedno volné služební místo sice bylo volné, ale už bylo rozhodnuto, že od 1. 1. 2020 bude obsazeno, na zbylá dvě bylo vypsáno výběrové řízení, které nebylo možno zrušit.
51. Městský soud provedl na jednání důkazy metodickým pokynem náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 1/2016, organizačním řádem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 27. 9. 2019, č. 3/2019, analýzou agend od společnosti Equica. Dále provedl důkaz evidenčními listy žalobkyně za roky 2019 (971.753 Kč) a 2020 (749.000 Kč), emailovou komunikací žalobkyně s Pavlem Dvořákem ze dne 10. 1. 2020 (vrácení služebního telefonu a Ipadu), emailovou komunikací žalobkyně s ředitelkou J. ze dne 18. 3. 2020 (předání služebního notebooku), služebním hodnocením žalobkyně ze dne 4. 3. 2021 za období od 1. 1. 2019 - 31. 12. 2020.
52. Městský soud neprovedl důkaz napadeným rozhodnutím ze dne 13. 3. 2020 a prvostupňovým rozhodnutím, osobním spisem žalobkyně a protokolem ze dne 16. 12. 2019, č. j. 55369/2019 - 94, dopisem státní tajemnice v ministerstvu pro místní rozvoj ze dne 29. 10. 2020, č. j. 40775/2019-94/1, dopisem státní tajemnice v ministerstvu pro místní rozvoj ze dne 24. 1. 2020, č. j. 57884/2019 - 94, dopisem žalobkyně státní tajemnici ze dne 5. 9. 2019; tyto důkazy jsou součástí správního spisu - správním spisem se důkaz neprovádí (vizte rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

53. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „s. ř. s.“]), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

54. Mezi stranami je nesporné, že žalobkyně byla původně zařazena na služebním místě představeného – vedoucí oddělení územně správní I na Ministerstvu pro místní rozvoj č. MMR_490 v personálním informačním systému. Po převedení byla zařazena na služební místo č. MMR_512 (konkrétní zařazení vrchní ministerský rada) v Ministerstvu pro místní rozvoj v oddělení územně a stavebně správním IV.

Námítka procesních vad řízení

55. Podle § 165 zákona o státní službě může být vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení, s výjimkou rozhodnutí o kárné odpovědnosti nebo skončení služebního poměru. Služební orgán byl tedy nepochybně oprávněn vydat prvostupňové rozhodnutí bez předchozího řízení, což žalobkyně nesporně. Namítá však, že služební orgán takto rozhodnutí sice vydal, avšak předtím nesprávně postupoval jako v „klasickém“ správním řízení.
56. Z osobního spisu vyplývá, že služební orgán žalobkyni dne 16. 12. 2019 seznámil s podklady prvostupňového rozhodnutí, což vyplývá z protokolu z téhož dne pod č. j. 55369/2019 – 94. Při této příležitosti se žalobkyně seznámila s obsahem svého osobního spisu, s prvostupňovým rozhodnutím, které v tento okamžik i převzala, s přehledem neobsazených vhodných služebních míst, s charakteristikou aktuálního služebního místa a nového služebního místa, s podklady pro systematizaci. Žalobkyně do protokolu uvedla, že od roku 2016 pracuje jako vedoucí a zástupce ředitele odboru, že místo referenta nepovažuje za vhodné a v plném rozsahu odkázala na dopis ze dne 5. 9. 2019, evidovaný pod č. j. MMR-40775/2019.
57. Žalobkyni bylo tedy v jeden okamžik oznámeno prvostupňové rozhodnutí a byla seznámena i s podklady pro toto rozhodnutí. Žalobkyně v návaznosti na to v protokolu uplatnila námitky: a) přímo proti vhodnosti nového služebního zařazení a b) prostřednictvím dopisu ze dne 5. 9. 2019 evidovaném pod č. j. MMR-40775/2019, v němž mj. žalobkyně poukazovala na personální obtíže, se kterými se oddělení 831 potýkalo, na výkonnost svého oddělení a žádala o zvážení těchto okolností při rozhodování o zrušení tohoto oddělení. Tyto argumenty obsírněji zopakovala právě v odvolání ze dne 30. 12. 2019
58. Tyto námitky vypořádal žalovaný právě v napadeném rozhodnutí.
59. Městský soud shledal, že služební orgán skutečně nezahajoval řízení a prvostupňové rozhodnutí společně se seznámením s podklady učinil jako první úkon v řízení. Tímto postupem služební orgán nicméně zjevně šetřil žalobkynina práva – ta byla seznámena jak s rozhodnutím, tak i s tím, z jakých podkladů a skutečností služební orgán vycházel v prvostupňovém rozhodnutí. Mohla se tak k věci (dokonce na místě) vyjádřit a vycházet z podkladů správního řízení i při pozdějším odvolání. Námitky a argumenty žalobkyně poté žalovaný následně vypořádal.
60. Městský soud tedy neshledal, že by služební orgán či žalovaný v namítaném postupu řízení zatížil nějakou procesní vadou, která by byla na újmu práv žalobkyně - ostatně ta ani netvrdí, jak by zmíněný postup měl zkrátit její procesní či hmotná práva. Městský soud v řízení tedy neshledal žádnou procesní vadu, která by měla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Nepřezkoumatelnost

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

61. Žalobkyně dále namítla, že nebyla dodržena formální pravidla pro správní rozhodnutí, neboť v daném případě pro vydání prvostupňového rozhodnutí byly pouze nekriticky převzaty návrhy od ředitelů odborů, kdy jediné relevantní tvrzení ředitelky odboru 83 bylo, že důvody pro zrušení konkrétního oddělení jsou vyšší efektivita, avšak tato tvrzení nebyla nikterak podložena.
62. Městský soud shledal, že jak prvostupňové, tak napadené rozhodnutí (žalovaný v odvolacím řízení tyto podklady doplnil do správního spisu) totožně shrnuje důvody pro zrušení služebního místa představeného – žalobkyně: oba orgány vycházely z návrhu systematizace za ministerstvo pro místní rozvoj ze strany státní tajemnice ze dne 30. 9. 2019, z následně schválené systematizace vládou ČR ze dne 18. 11. 2019 a z navazujícího služebního předpisu státní tajemnice v Ministerstvu pro místní rozvoj č. 17/2019 o systematizaci služebních a pracovních míst, z organizační struktury a počtu systematizovaných míst na Ministerstvu pro místní rozvoj.
63. Návrh systematizace za ministerstvo pro místní rozvoj byl tedy posouzen jak na úrovni náměstka ministra vnitra pro státní službu, tak přímo vládou. Všechny tyto podklady, jak bude uvedeno níže, obsahují důvody, ze kterých lze posoudit důvody vedoucí k úpravě systematizace, tak i k namítaným organizačním změnám. Nelze tak dovodit, že by tyto správní orgány pouze a jen nekriticky převzaly názor ředitelky odboru, v němž byla žalobkyně zařazena. Jelikož důvody pro systematizaci v uvedených podkladech jsou obsaženy, lze je poté, byť v mezích, které judikatura připouští, přezkoumat. Napadené ani prvostupňové rozhodnutí tak není nepřezkoumatelné.

Proces zrušení původního místa žalobkyně

64. Podle ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, jen pokud došlo ke zrušení služebního místa představeného. Ke zrušení služebního místa představeného může dojít v důsledku změny organizační struktury služebního úřadu v návaznosti na systemizaci schválenou vládou České republiky, jak vyplývá z § 17 až 19 zákona o státní službě.
65. Podle § 17 odst. 1 zákona o státní službě systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad
- a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,
 - b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,
 - c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců,
 - d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky,
 - e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímo podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru.
66. Podle § 17 odst. 2 zákona o státní službě návrh systemizace vypracuje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. V případě Ministerstva vnitra návrh systemizace vypracovává státní tajemník v součinnosti s ministrem vnitra, a pokud jde o část systemizace týkající se sekce pro státní službu, též v součinnosti s náměstkem pro státní službu; návrh systemizace předkládá státní tajemník.

67. Podle § 17 odst. 3 zákona o státní službě systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.
68. Podle § 18 zákona o státní službě změna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců nebo změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena; ustanovení § 17 odst. 2 a 3 se použije obdobně.
69. Podle § 19 odst. 1 zákona o státní službě služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření. Nevyjádří-li se Ministerstvo vnitra k návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Pokud služební orgán nezohlední vyjádření Ministerstva vnitra, může Ministerstvo vnitra návrh předložit k rozhodnutí vládě, jinak se po uplynutí 15 dnů od vyjádření považuje návrh za schválený.
70. Podle § 19 odst. 2 zákona o státní službě nedojde-li v důsledku schválení organizační struktury nebo její změny ke skončení služebního poměru nebo odvolání ze služebního místa představeného, schvaluje organizační strukturu nebo její změnu státní tajemník nebo služební orgán v nadřízeném služebním úřadu, a není-li nadřízený služební úřad, vedoucí služebního úřadu.
71. Mezi přezkumy systemizace se věnoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019 – 70. Nejvyšší správní soud v něm vycházel ze své dosavadní judikatury - především odkázal na jiný rozsudek téhož soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018 - 45, v němž dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že systemizace a organizační struktura služebního úřadu schválené podle § 17 a § 19 zákona o státní službě jsou závaznými podklady pro rozhodnutí ve věcech státní služby, které soud přezkoumává v souladu s § 75 odst. 2 větou druhou s. ř. s. v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí.
72. Co se týče samotného rozsahu možného přezkumu systemizace, Nejvyšší správní soud vyložil, že § 17 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona o státní službě svěřuje vládě České republiky pravomoc stanovit počet služebních míst státních zaměstnanců i představených klasifikovaných platovými třídami a objem prostředků na jejich platy a na tuto systemizaci navazuje podle § 19 odst. 1 téhož zákona organizační struktura služebních úřadů. Vrcholný orgán výkonné moci má pro uplatnění vlastní představy o podobě, efektivitě a nákladnosti organizace státní služby vytvořen široký prostor, v rámci něhož může rozhodovat také o snížení celkového počtu státních zaměstnanců a jejich představených. Takovému postupu odpovídá i ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) a § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě, která umožňují odvolání ze služebního místa představeného a převedení státního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zaměstnance na jiné služební místo v návaznosti na provedení nové systemizace a organizační struktury služebního úřadu bez splnění dalších podmínek.

73. Nejvyšší správní soud celkově shrnul, že při přezkumu systemizace a organizační struktury služebního úřadu schválených podle § 17 a § 19 zákona o státní službě, jako závazných podkladů pro vydání rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě a rozhodnutí o převedení státního zaměstnance na jiné služební místo podle § 61 odst. 1 písm. c) téhož zákona, jsou správní soudy oprávněny posoudit, zda tyto podklady byly schváleny zákonným způsobem, zda sledovaly legitimní cíl a zda existovaly konkrétní okolnosti svědčící o účelovosti zvoleného postupu či o šikanózním nebo diskriminačním jednání služebního orgánu.
74. Městský soud proto v těchto mezích posoudil přezkum předmětné systemizace ve vztahu ke zrušení původního služebního místa žalobkyně:

a) zda odpovídá postup při systemizaci postupu v zákoně

75. Žalobkyně byla zařazena na služebním místě představeného – vedoucí oddělení územně správní I na Ministerstvu pro místní rozvoj č. MMR_490 v personálním informačním systému (sekce výstavby a veřejného investování). Státní tajemnice v ministerstvu pro místní rozvoj dne 30. 9. 2019 pod č. j. MMR 44242/2019-94 předložila personální ředitelce sekce pro státní službu v ministerstvu vnitřní návrh roční systemizace a pracovních míst Ministerstva pro místní rozvoj s účinností od 1. 1. 2020. V návrhu mj. navrhuje zrušení služebního zařazení žalobkyně a zrušení oddělení územně a stavebně správního I. (831, ISSoS ID OJ 12005502).
76. Žalovaný shledal, že státní tajemnice předtím shromáždila podklady k návrhu systemizace od ředitelů odborů za služební orgán jako celek. Že tomu tak bylo, uvedla i státní tajemnice v odpovědi žalobkyni dne 29. října 2019, pod č. j. 40775/2019-94/1 i později ve stanovisku k odvolání ze dne 24. 1. 2020. Dle svého vyjádření státní tajemnice pro svůj návrh sice byla inspirována podnětem a podklady od ředitelky odboru – jednalo se však o technicko - administrativní postup, kdy státní tajemnice sbírala podněty před výsledným návrhem systemizace za služební orgán jako celek, nikoliv o delegaci pravomoci na ředitele odborů. Bylo také na státní tajemnici, aby následně vyhodnotila podklady, které jí předaly jednotlivé odbory služebního orgánu. S podnětem ředitelky odboru uplatněným v prvotní fázi sběru podnětů na organizační změny ve služebním orgánu se státní tajemnice ztotožnila a převzala jej do návrhu systemizace (slovy dopisu „návrh náměstků jsme s ohledem na jejich odborný pohled na řešení situace v jimi řízených útvech respektovali“). To přesto ještě neznamená, že by mělo jít o nezákonný postup při systemizaci - návrh státní tajemnice totiž obsahuje odůvodnění přijaté systemizace k oddělení 831 a lze z něj tedy dovodit úmysl a účel redukce tohoto oddělení. Přestože se nepochybně jedná ve výsledku o návrh inspirovaný dle podnětu ředitelky odboru, nejedná se tedy o návrh svévolný a bezdůvodný. Hodnocení této organizační změny z dalších hledisek bude provedeno níže, nicméně městský soud v postupu státní tajemnice při sběru dat o potřebě organizačních změn ve služebním orgánu obecně neshledal žádný rozpor se zákonnými pravidly pro systemizaci.
77. Usnesením vlády České republiky ze dne 18. 11. 2019, č. 811 poté byla schválena úprava systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. 1. 2020 dle § 17 zákona o státní službě dle podoby v části III. materiálu čj. 1014/19 a v jejích přílohách 1 až 3. Vláda

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

uložila mj. ministryni pro místní rozvoj řídit se schválenou úpravou systematizace služebních a pracovních míst.

78. Z části III. materiálu vyplývá, že co se týče Ministerstva pro místní rozvoj, ve srovnání s 1. 1. 2019 došlo k 1. 1. 2020 k nárůstu systemizovaných míst o 66 ze 762 na 828, přičemž současně mělo dojít k poklesu počtu představených o 10 z počtu 118 (2019) na 108 (2020) a k poklesu organizačních útvarů o 6 z počtu 124 (2019) na 118 (2020).
79. Dne 25. 11. 2019 pod č. j. MMR 51983/2019-94 předložila státní tajemnice v ministerstvu pro místní rozvoj návrh úpravy roční systematizace a pracovních míst Ministerstva pro místní rozvoj s účinností od 1. 1. 2020. Tato změna se netýkala ani služebního místa žalobkyně ani jejího služebního zařazení. Usnesením vlády České republiky ze dne 9. 12. 2019, č. 898 byla schválena úprava systematizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. 1. 2020 tak, jak byla schválena usnesením vlády ze dne 18. 11. 2019, č. 811 – dle podoby v části III. materiálu čj. 1107/19. Vláda uložila mj. ministryni pro místní rozvoj řídit se schválenou úpravou systematizace služebních a pracovních míst. Z části III. materiálu rovněž vyplývá, že co se týče Ministerstva pro místní rozvoj, ve srovnání s 1. 1. 2019 došlo k 1. 1. 2020 k nárůstu systemizovaných míst o 66 ze 762 na 828, přičemž současně dojde k poklesu počtu představených o 10 z počtu 118 (2019) na 108 (2020) a k poklesu organizačních útvarů o 6 z počtu 124 (2019) na 118 (2020).
80. Městský soud poznamenává, že žalobkyně byla odvolána ze služebního místa představeného na základě prvně schválené systemizace dne 18. 11. 2019, která doznala ještě pozdější (částečné) změny dne 9. 12. 2019. Po nabytí účinnosti systemizace, k níž dochází na počátku roku, pro nějž byla schválena, znění § 18 téhož zákona zakotvuje zásadu nepřipustnosti její změny, která může být prolomena v určitých případech. Z těchto ustanovení zákona o státní službě vyplývá, že se systemizace schvaluje s účinností až pro nadcházející kalendářní rok. Proto i když tak vláda České republiky učiní formou několika usnesení, z nichž v pořadí první stanoví podobu systemizace a následná ji upraví, jedná se stále o stejné organizační opatření na příští roční období. Ustanovení § 17 odst. 3 zákona o státní službě tak nevylučuje pozdější úpravy již schválené systemizace, pokud k nim dojde do konce kalendářní roku, v němž byla schválena struktura služebních úřadů na následující roční období (srov. odst. 57 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019 - 70).
81. Státní tajemnice v ministerstvu pro místní rozvoj pod č. j. 51975/2019-94 dne 25. 11. 2019 vydala služební předpis, v němž promítla již schválenou systematizaci, tj. k 1. 1. 2020 došlo ke zrušení oddělení územně správního I. (831) v odboru územně a stavebně správním (83) v sekci výstavby a veřejného investování a ke zrušení služebního místa žalobkyně MMR_490. V návaznosti na vládou schválenou změnu systematizace dne 9. 12. 2019 již nedošlo k žádné změně, co se týče služebního zařazení žalobkyně.
82. Pokud žalobkyně poukazuje na analýzu prostředí Ministerstva pro místní rozvoj od společnosti Equica, a.s., ta byla vyhotovena 20. 11. 2019 v mezidobí po schválení systematizace 19. 11. 2019 a její dílčí změny dne 9. 12. 2019. Odborem územně a stavebně správním se zabývá analýza na stranách 255 – 273. Analýza popisuje vazby odboru na kompetenční zákon, organizační řád a působnost ministerstva pro místní rozvoj, poukazuje na spolupracující útvary ministerstva, na využití IT nástrojů pro výkon agend. Konstatuje, že v odboru chybí 12 zaměstnanců, 19 jich zde pracuje, 3 místa nejsou obsazena. Náplň práce v části 3.7.4.5 Identifikovaná slabá místa/nedostatky agend

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

charakterizuje jako složitou, vysoce náročnou na čas, odbornost, nepředvídatelnou svým rozsahem. Celkově analýza personální situace charakterizuje na straně 297 jako slabé místo – ministerstvo není schopno nabrat kvalifikované zaměstnance, konstatuje se personální poddimenzovanost. Služební orgán jednak obdržel tuto analýzu až po dni schválení systematizace (návrh státní tajemnice podal dne 30. 9. 2019), jednak popsané problémy s personálním složením neobsahují konkrétní závěry, kterými by se měl služební orgán zabývat v systematizaci (tj. počet služebních míst atp. srov. § 17 zákona o státní službě) - analýza obsahuje spíše podněty k úvahám o řešení do budoucna. Městský soud se v těchto skutkových okolnostech pak ztotožnil s názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019 – 70, podle něhož není takovými analýzami služební orgán nijak vázán (odst. 64 cit. rozsudku).

83. Z uvedeného přehledu vyplývá, že postup při schvalování systematizace a organizační struktury služebního úřadu jako podkladů pro odvolání žalobkyně z důvodu zrušení stávajícího služebního místa, odpovídá procesu schvalování systematizace, jak byla uvedena ze shora.

legitimita systematizace

84. Státní tajemnice v návrhu systematizace ze dne 30. 9. 2019 uvedla k otázce zrušení oddělení územně a stavebně správního I. (831, ISSoS ID OJ 12005502) v odboru územně a stavebně správním (83, ISSoS ID OJ 12005515), že obsazená služební místa MMR_493, MMR_492, MMR_494, MMR_495, MMR_491 budou převedena do jiných agend. Zrušení oddělení územně a stavebně správního I vychází z požadavků sekce a zajistí zefektivnění řízení struktury, kdy dojde k efektivnějšímu řízení a flexibilnějšímu zajišťování svěřených agend, které průřezově prochází všemi odděleními odboru územně a stavebně správního. Agendy oddělení 831 budou přerozděleny mezi ostatní útvary se zřetelem na věcnou souvztažnost vykonávaných agend. V případě zrušení služebního místa žalobkyně návrh uvádí, že se jedná o obsazené služební místo představeného zařazené v oddělení územně a stavebně správním I. (831, ISSoS ID OJ 12005502) v odboru územně a stavebně správním (83, ISSoS ID OJ 12005515), vrchní ministerská rada – vedoucí oddělení, 15. platová třída. Služební místo je navrženo ke zrušení v souvislosti s vládou schváleným rozpočtem, návrh je v souladu se snahou o komplexní zefektivnění chodu odboru, kdy obdobné činnosti jsou vykonávány v rámci všech oddělení v odboru územně a stavebně správním. Snížením počtu oddělení dojde k posílení zbývajících oddělení a k efektivnějšímu zajištění agend.
85. Co se týče jednotlivých míst MMR_491, MMR_492, MMR_493, MMR_494, MMR_495, návrh státní tajemnice z 30. 9. 2019 uvádí převedení těchto míst do ostatních oddělení – postupně do oddělení III., II., III., II. a IV. Žalobkyně se svým místem MMR_490 byla převedena do oddělení IV.
86. Odůvodnění usnesení vlády ze dne 18. 11. 2019 uvádí, že na ministerstvo se v souladu s usnesením vlády ze dne 30. 7. 2019 č. 552 převádí agenda sociálního začleňování, zřídí se tedy odbor pro sociální začleňování a šesti podřízených oddělení. Na dobu určitou se zřizuje do 31. 12. 2021 oddělení RESTART a 10 systematizovaných míst. Dochází k reorganizaci sekce koordinace evropských fondů a mezinárodních vztahů. Další organizační změny souvisí s restrukturalizací jednotlivých činností napříč celým ministerstvem se záměrem celkového zlepšení organizace práce, prevence duplicit a rovněž korespondují s trendem úsporám v počtu služebních míst představených. Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

usnesení vlády ze dne 9. 12. 2019 (dílčí změna systematizace) uvádí, že návrh spočívá ve zrušení 1 pracovního místa zařazeného v oddělení rozpočtové kapitoly v rámci odboru rozpočtu a reciproční zřízení místa služebního – napravuje se tím administrativní pochybení. V návaznosti na již schválený návrh systematizace se zřizuje sekce bydlení a sociálního začleňování, ve které bude odbor bydlení, odbor pro sociální začleňování a oddělení veřejných dražeb. Dochází ke zrušení sekce ekonomicko-provozní, aktuální praxe prokázala, že je třeba úzce propojit agendu systematizace s oblastí rozpočtu včetně realizace projektů připravovaných projektovou kanceláří a činnosti odboru účetnictví a finančních služeb s odborem personálním v rámci sekce státního tajemníka.

87. Z odůvodnění systematizace tedy celkově vyplývá, že účelem zrušení oddělení územně a stavebně správního I. byla snaha posílit efektivitu zbývajících oddělení odboru územně a stavebně správního, neboť obdobná agenda jako v případě I. oddělení je vykonávána i ve zbývajících odděleních téhož odboru. Stávající zaměstnanci tak měli posílit zbýající části odboru a sekce.
88. Tehdejší organizační řád k tomu v čl. 14 Sekce výstavby a veřejného investování uvádí, že odbor územně a stavebně správní (OÚSS 83) se členil na čtyři oddělení územně a stavebně správní I – IV. Náplň činností všech čtyř oddělení je dle organizačního řádu totožná – pod body 1 – 16 se jí rozumí: funkce nadřízeného správního orgánu krajských úřadu a MHLP při výkonu přenesené působnosti na úseku územního rozhodování, stavebního řádu a vyvlastnění, rozhodování o odvolání v této oblasti, přezkoumání rozhodnutí krajských úřadu a MHMP na základě podnětů k provedení přezkumného řízení v této oblasti, rozhodování o obnově řízení, ve kterém ministerstvo rozhodovalo na úseku územního rozhodování, stavebního řádu a vyvlastnění v posledním stupni, uplatnění v této oblasti opatření proti nečinnosti, kontrolování a usměrnění výkonu přenesené působnosti v této oblasti, provádění řízení a vydávání rozhodnutí o stavbách nebo opatřeních, která se mají uskutečnit ve správním obvodu dvou nebo více správních úřadů, nebo stanovení, že řízení provede a rozhodnutí vydá některý ze stavebních úřadů, v jehož správním obvodu se má stavba nebo opatření uskutečnit a to v případech, kdy ministerstvo je těmto stavebním úřadům nejbližším společným nadřízeným stavebním úřadem, projednávání v dohodovacím řízení rozpory vzniklé v řízeních podle stavebního zákona mezi obecnými stavebními úřady a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, nemají-li stavební úřad, který vede řízení a dotčený orgán nadřízený správní orgán. Dále každé z těchto oddělené přeshetřovalo způsob vyřízení stížností proti postupu krajských úřadů a MHMP, vykonávalo působnost v případech nároků na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nezákonným postupem v oblasti územního rozhodování, stavebního řízení a vyvlastnění, vykonávalo v těchto případech působnost u správních žalob, podílelo se na komplexním posuzování návrhů nových právních předpisů, přezkoumávalo územní opatření o stavební uzávěře a asanaci území vydaná v přenesené působnosti radami krajů a hlavního města Prahy, připravovalo podklady k žádostem o informace podle zákona č 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodovalo o odvoláních a o stížnostech proti postupu krajských úřadů a MHMP dle zákona o svobodném přístupu k informacím, vykonávalo působnost stavebního úřadu k vydání územního rozhodnutí podle § 13 odst. 2 stavebního zákona, vyjma posuzování záměru žadatele s územní plánovací dokumentací podle § 90 písm. a) stavebního zákona.
89. Dle organizačního řádu tak byl odbor rozdělený do 4 identických oddělení. Deklarovaným zájmem a účelem systemizace bylo zeštíhlit a zefektivnit chod celého odboru. Oddělení I.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

bylo přitom obsazeno 6 místy (včetně žalobkyně). Již výše bylo v analýze Equica konstatováno, že celkově bylo na odboru 19 lidí, z toho 6 lidí v I. oddělení. Zbývajících 13 zaměstnanců bylo rozprostřeno ve 3 ostatních odděleních. Při rovnoměrném rozprostření 19 zaměstnanců do 3 oddělení po „zeštíhlení a zefektivnění“ by to znamenalo 2 oddělení obsadit po 6 lidech a 1 oddělení se 7 zaměstnanci. Možné varianty by přitom byly buďto rozpustit I. oddělení s 6 zaměstnanci a rovnoměrně po 2 jich převést do zbylých oddělení (jako tomu nakonec bylo v systematizaci), příp. rozpustit některé z oddělení s méně zaměstnanci a doplnit jimi do počtu 6 resp. 7 zbývajících 3 oddělení (tj. nikoliv oddělení I, které 6 zaměstnanců již mělo).

90. Proč byla zvolena výsledná varianta – zrušení oddělení I a rozprostření jejich 6 zaměstnanců do ostatních oddělení - a ne jiná, státní tajemnice v návrhu systematizace nijak blíže neodůvodňuje. V dopisu ze dne 24. 1. 2020, č. j. 57884/2019 – 94 (předání věci odvolacímu orgánu) nicméně s odkazem na vyjádření ředitelky Ing. J. státní tajemnice uvádí, že pracovníci s vysokou erudicí z oddělení 831 doplnili ostatní oddělení, tím právě došlo k vyvážení odborností i počtu pracovníků v nich.
91. Žalobkyně dále v žalobě poukazuje na nadstandardní výkonnost svého tehdejšího oddělení - co se týče nápadu do oddělení, státní tajemnice v dopisu ze dne 24. 1. 2020 s odkazem na vyjádření ředitelky uvedla, že v každém podání jsou uvedena v systému i menší podání, která někdy vyváží i předčí jiná jednotlivá podání. Agenda byla přidělována rovnoměrně do všech oddělení, proto oddělení s menším počtem referentů vykazuje menší počet, než to s více pracovníky. Řada kauz byla navíc složitá, ty byly často řešeny v odděleních 832 až 834. Státní tajemnice rovněž uvedla, že ředitelka popřela osobní antipatie k žalobkyni.
92. Z uvedeného vyplývá, že zaměstnanci ze zrušeného - výkonného oddělení byli rozprostřeni do zbývajících oddělení (jejichž personální složení takto posílili). Z hlediska vyvážení efektivitu výkonu dává tento krok logický smysl. I sama žalobkyně v žalobě poukázala poté na to, že všichni zaměstnanci odboru vykonávají vše a v působnosti náplně nedochází k rozdělení na právnickou či technickou práci. Pak je tedy z hlediska systematizace podle názoru městského soudu bez významu, do kterého oddělení byli zaměstnanci rozpuštěného I. oddělení takto převedeni. To, zda konkrétní místa v ostatních odděleních snad byla obsazena nevhodně a nevyváženě, jak tvrdí žalobkyně, není poté otázkou, která by měla vliv na otázku vhodnosti zrušení služebního místa představeného vedoucího oddělení 831. Kapacitně tedy nedošlo k oslabení odboru, ale toliko k vyvážení personálního složení zbývajících oddělení. Deklarovaný cíl systematizace – zeštíhlení a zefektivnění - tedy ani fakticky popřen nebyl.
93. Městský soud tedy konstatuje, že úprava systemizace sledovala legitimní cíl obecně ve vztahu k redukci organizační struktury služebního úřadu i konkrétně ohledně zrušení služebního místa představeného, který zastávala žalobkyně. Podle názoru Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019 – 70, je systematizace za účelem zefektivnění tím záměrem, který je plně v souladu se zákonem o státní službě. Nejvyšší správní soud zde uvedl, že znění § 17 umožňuje vládě České republiky rozhodnout též o snížení počtu služebních míst představených, dalších státních zaměstnanců i o celkovém objemu peněžních prostředků na jejich platy.
94. Nezbytnost, vhodnost a efektivita tohoto záměru je záležitostí subjektivního názoru žalobkyně, který se s výslednou podobou systemizace diametrálně rozchází. Zůstává věci přesvědčení i to, zda je z hlediska efektivitu řízení lepší, když v důsledku snížení počtu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

odborných sekcí řídí menší počet představených více podřízených (tj. došlo k doplnění dříve poddimenzovaných oddělení). Nicméně nastavení jednotlivých aspektů organizační struktury státní služby představuje jeden ze způsobů vládnutí, při němž vrcholný orgán výkonné moci může realizovat svou vlastní představu o optimálním a hospodárném výkonu působnosti služebních úřadů a případně pružně reagovat na změny, které nastaly po schválení předchozí systemizace. Do této úvahy nepřísluší správní justici s výjimkou excesů zasahovat, neboť v opačném případě by si přisvojila roli rozhodovat s konečnou platností o způsobu organizace státní služby, což je výsostná pravomoc exekutivy (obdobně srov. bod 64 - 65 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019 – 70).

účelovost systemizace a diskriminace žalobkyně

95. Žalobkyně nakonec zpochybňuje skutečný účel systemizace, má za to, že cílem bylo ušetřit jen její místo představené a zmiňuje rozpory s ředitelkou odboru 83.
96. Žalobkyně původně tyto rozpory zmiňovala jen neurčitě a konkrétně jen to, že obdržela o polovinu nižší odměny v měsíci listopadu 2019, proti čemuž podala stížnost.
97. Z osobního spisu vyplývá, že žalobkyně za dobu zařazení na místo představené rozhodnutím ze dne 1. 6. 2016, č. j. 26711/2016 – 94, obdržela od navrhovatele – ředitelky odboru - následující odměny: v měsíci listopadu 2019 odměnu 17.500 Kč, v červnu 2019 odměnu 33.000 Kč, v květnu 2019 odměnu 6.000 Kč, v listopadu 2018 odměnu 37.000 Kč, v červnu 2018 odměnu 35.000 Kč. Od předchozí navrhovatelky – náměstka pro řízení sekce stavebního práva - v říjnu 2017 obdržela odměnu ve výši 57.000 Kč, v červnu 2017 50.000 Kč, v listopadu 2016 odměnu 45.000 Kč, v červnu 2016 odměnu ve výši 30.000 Kč a před jmenováním na místo představené v listopadu 2015 odměnu 23.000 Kč.
98. Z uvedeného vyplývá, že v souhrnu žalobkyně za rok 2019 obdržela nižší odměny - dohromady 57.500 Kč - předtím v roce 2018 obdržela ale částku 72.000 Kč, což je pokles o částku 14.500 Kč. Je třeba podotknout, že odměna je dle § 134 zákoníku práce ve spojení s § 144 odst. 1 zákona o státní službě nenárokovou částí platu a je za úspěšné splnění mimořádného nebo zvlášť významného pracovního úkolu. Krom objemu přerозdělovaných finančních prostředků se také ve výši odměny podepisuje úkol a jeho významnost. Žalobkyně poukazuje jen na nižší výši odměn, nijak se nevyjadřuje k tomu, za jakou práci byly přiznány. Městský soud se tak jen obecně může vyjádřit k tomu, že v objemu přiznaných odměn za celý rok se nejedná o natolik výrazný pokles, který by sám o sobě značil tendenční a nedůvodné krácení žalobkyně v odměňování za vykonanou práci. Osobní spis pak neobsahuje žádné další podklady, z nichž by mohlo vyplývat, že žalobkyně byla ze strany ředitelky vystavena např. šikanóznímu jednání.
99. Žalobkyně na jednání dne 25. 11. 2021 tvrdila, že se prakticky v den jednání musela na pokyn ředitelky vystěhovat z kanceláře, v níž strávila 20 let, rovněž k důkazu předložila emailovou korespondenci ze dne 10. 1. 2020 a 18. 3. 2020 a služební hodnocení za roky 2019 a 2020, které se lišilo ve dvou částech v hodnocení předchozí představenou žalobkyně – ředitelkou odboru (rok 2019) a současného představeného - vedoucího oddělení územně správního IV. XX (rok 2020).
100. Z těchto podkladů městskému soudu vyplynulo, že od počátku roku 2020 mezi žalobkyní a ředitelkou odboru 83 několikrát proběhla ve větší či menší intenzitě konfrontace ohledně následků změny pracovních podmínek žalobkyně. Z tvrzení žalobkyně a z předložených

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

podkladů jsou však patrné jen takové události, které se uskutečnily až v době po schválení systematizace a následném převodu žalobkyně na nové služební místo, tj. v situaci, kdy žalobkyně pozbyla dřívější postavení představené. Žalobkyně současně soudu např. nepředložila např. služební předpis, z něhož by vyplývala pravidla pro svěřeni služební výpočetní techniky zaměstnancům úřadu, celkově pak nenavrhla ani jiné důkazy, zejména svědecké výpovědi, které by konkrétněji prokázaly právě dlouhodobost a intenzitu napjatých vztahů žalobkyně a ředitelky odboru.

101. Předložené služební hodnocení se skutečně odlišovalo v části „sociální schopnosti“ vystavené od předchozí představené (2 body ze 4 za rok 2019) a aktuálního představeného žalobkyně (4 body ze 4 za rok 2020) a v části „osobní přístup“ - 2 body za rok 2019, rok 2020 - 4 body.
102. Od předchozí představené je sice v těchto částech bodové hodnocení nižší (včetně kritičtějšího slovního hodnocení), je však třeba také zohlednit, že žalobkyni nehodnotili představení, kteří by vůči žalobkyni vystupovali v obou případech v totožném služebním zařazení (hodnotila ji ředitelka odboru v roce 2019 a vedoucí oddělení v roce 2020). Rovněž tak schopnosti žalobkyně oba představení hodnotili ve vztahu k jinému jejímu služebnímu zařazení – prvně byla žalobkyně hodnocena v pozici představené (za rok 2019) a podruhé v pozici vrchního ministerského rady (v roce 2020). Jelikož, jak bude uvedeno níže, se změnou zařazení a zániku odpovědnosti za vedení oddělení se také částečně změnila náplň služebních povinností žalobkyně, oba představení nehodnotili žalobkyni ve stejném služebním zařazení a v totožných služebních povinnostech.
103. Podle názoru městského soudu proto hodnocení v obou letech nelze automaticky považovat za takové, které bylo provedeno za stejných podmínek. Jen na základě tohoto hodnocení nelze tedy dovozovat, že by ředitelka odboru vůči žalobkyni vystupovala bezdůvodně či svévolně přísněji (a kritičtěji) než současný představený.
104. Městský soud shledal, že i tak celkové hodnocení vyznělo pro žalobkyni příznivě – především i ve zmíněných dvou částech představená ohodnotila schopnosti žalobkyně alespoň polovičním bodovým ziskem. Celkově to pro žalobkyni i tak znamenalo hodnocení „ vynikající výsledky “ a byl jí i na současném služebním místě ponechán stávající osobní příplatek 18.750 Kč.
105. Městský soud poté nepřehlédl, že právě v dopisu ze dne 24. 1. 2020 státní tajemnice uvádí, že sama ředitelka antipatie k žalobkyni popřela. Je to ovšem jediný podklad, kterého se žalobkyně dovolává, z něhož vyplývá alespoň zprostředkovaně vyjádření ředitelky sekce o vztahu k žalobkyni.
106. Městský soud nijak nechce zlehčovat situaci žalobkyně a chápe profesní i osobnostní dopad toho, že žalobkyně byla převedena z místa představené na místo „referentské“. Současně však městský soud shledal, že ani jeden z důkazů a ani jejich souhrn ještě dostatečně přesvědčivě nesvědčí tomu, že mezi žalobkyní a ředitelkou trvaly dlouhodobě natolik intenzivní neshody a konflikty, aby bylo věrohodně prokázáno, že systematizace spočívající ve zrušení místa představené a celého I. oddělení byla skutečně účelová. Nelze tak z ničeho dovodit, že by systematizace inspirovaná prostřednictvím podnětu ředitelky odboru 83 na zrušení oddělení 831 bez náhrady byla jakousi odvetou za dlouhodobé spory se žalobkyní s cílem eliminovat její pozici coby představené oddělení 831.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

107. Tím spíše nelze dovodit, že by žalobkyně byla diskriminována - městskému soudu totiž ze současných podkladů není zřejmý ucelený a věrohodný obraz o tom, v čem by diskriminace žalobkyně měla konkrétně spočívat, co by mělo být jejím skutečným důvodem (žalobkyně toliko soudu nabídla pouze své domněnky o důvodech postupu ředitelky vůči její osobě) a jak a s jakou intenzitou se konkrétně projevovala v dlouhodobých neshodách obou státních zaměstnankyň.

Vhodnost nového služebního místa

108. Podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě se státní zaměstnanec převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku odvolání ze služebního místa představeného. Podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až g) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.
109. Z těchto ustanovení zákona o státní službě vyplývá, že státní zaměstnanec, který byl odvolán ze služebního místa představeného, může být převeden pouze na jiné služební místo, které vyhovuje kritériu vhodnosti. Jedná se přitom o neurčitý právní pojem zahrnující jevy nebo skutečnosti, které nelze zcela přesně právně definovat a jejichž obsah a rozsah se může měnit v závislosti na čase a místě aplikace právní normy. V rámci interpretace neurčitého právního pojmu přitom správní orgán musí aspoň rámcově objasnit jeho obsah a význam z hlediska toho, zda lze do něho zařadit i posuzovanou věc. Při výkladu neurčitého právního pojmu je správní orgán rovněž povinen se zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, aby mohl následně posoudit, zda patří do rozsahu neurčitého právního pojmu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004 - 73, publikovaný pod č. 701/2005 Sb. NSS).
110. Stěžejní spornou otázkou v projednávané věci je, zda lze nové služební místo považovat za „vhodné“ pro žalobkyně ve smyslu § 62 odst. 1 zákona o státní službě.
111. Vhodnost služebního místa lze pochopitelně posuzovat z mnoha různých hledisek, a právě proto byl vydán Metodický pokyn, který slouží ke sjednocení správní praxe. Podle tohoto pokynu mají postupovat služební orgány rozhodující o změnách služebního poměru a odchýlení se od něj by znamenalo, že správní orgán rozhodl v rozporu se zásadou zákazu libovůle a zásadou rovného zacházení (srov. rozsudek NSS č. j. 1 Ao 2/2010-185, č. 2397/2011 Sb. NSS z 18. 1. 2011). K jeho závaznosti srov. též rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15Ad 4/2016-65 z 8. 2. 2017 a na něj odkazující rozsudek NSS č. j. 9 Ads 431/2018-37 z 6. 2. 2019.
112. Metodický pokyn v článku 54 konstatuje, že „*vhodnost konkrétního služebního místa pro určitého státního zaměstnance musí služební orgán posoudit předem a vždy individuálně na základě různých v úvahu přicházejících kritérií.*“ Toto pravidlo by ovšem platilo i bez výslovného zakotvení v Metodickém pokynu, neboť odráží obecnou zásadu činnosti správních orgánů, podle níž správní orgán dbá, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu (§ 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). V článku 55 odst. 2 Metodického pokynu jsou pak demonstrativně označena tato kritéria relevantní pro účely posouzení vhodnosti služebního místa: a) zdravotní hledisko a zdravotní způsobilost; b) požadované vzdělání a kvalifikace; c) schopnosti státního zaměstnance a jeho dosavadní

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zkušenosti, **d)** obor/obory služby – posouzení vztahu doposud vykonávaných oborů služby ve vztahu k oborům služby vykonávaným na služebním místě, na které má být státní zaměstnanec převeden; **e)** služební úřad (stejný nebo jiný); **f)** služební působiště, resp. místo výkonu služby; **g)** zařazení do platové třídy; **h)** přístup státního zaměstnance k převedení.

113. Metodický pokyn v čl. 54 odst. 4 popisuje rovněž doporučený postup při převedení na jiné služební místo, podle kterého by měl služební orgán nejprve posoudit, zda existuje vhodné služební místo v rámci téhož služebního úřadu, neboť to odpovídá zásadě procesní ekonomie a lze předpokládat, že bude v zásadě vždy vhodnější, aby státní zaměstnanec zůstal zařazen v témže služebním úřadu. Teprve pokud není v tomto služebním úřadu žádné vhodné volné služební místo, měl by služební orgán posoudit, zda neexistuje vhodné volné služební místo v rámci jiného služebního úřadu.
114. Služební orgán shrnul své úvahy na straně 3 prvostupňového rozhodnutí. Vycházel z dosavadního popisu služebního místa žalobkyně ze dne 1. 7. 2019 (charakteristika služebního místa MMR_490 je součástí osobního spisu žalobkyně) a uvedl, že mj. úkolem činnosti žalobkyně byla tvorba koncepce a strategie územního rozvoje České republiky, celostátní metodické usměrňování aplikace stavebního zákona, koordinace a usměrňování výkonu stavebního úřadu a vyvlastňovacího úřadu v působnosti Ministerstva pro místní rozvoj. Dále k činnostem žalobkyně patřilo rozhodování o mimořádných opravných prostředcích v působnosti ministerstva včetně případného zastupování v soudních sporech a posuzování veřejnoprávních smluv z hlediska souladu s právními předpisy a veřejným zájmem a řešení sporů z veřejnoprávních smluv zpravidla vícestranných mezi subjekty veřejné správy, kde jednou ze stran je kraj nebo obec. Městský soud dodává, že charakteristika služebního místa MMR_490 obsahuje celkem 51 činností.
115. Služební orgán byl názoru, že tyto činnosti mají přímou souvislost a vazbu na činnosti, které měla žalobkyně vykonávat na novém služebním místě, žalobkyně má také zkušenosti nezbytnými pro výkon služby na služebním místě, kam je převáděna. Bude spolupracovat na přípravě komplexních materiálů pro posuzování navrhovaných změn v oblasti územního plánování České republiky a stavebního řádu České republiky v rámci legislativní činnosti na úrovni vlády a zpracovávání stanovisek k těmto předpisům pro člena vlády. Bude i nadále vykonávat činnosti při zajištění celostátní metodiky a usměrňování aplikaci stavebního zákona a také bude i nadále posuzovat veřejnoprávní smlouvy z hlediska souladu s právními předpisy a veřejným zájmem a řeší spory z veřejnoprávní smlouvy zpravidla vícestranné a mezi subjekty veřejné správy, je-li alespoň jednou ze smluvních stran kraj nebo obec s rozšířenou působností.
116. Dále služební orgán uvedl, že služební místo je systematizováno v nižší – 14. platové třídě, že služební místo odpovídá oboru služby, ve kterém žalobkyně doposud působí, a že toto služební místo je v I. kategorii zdravotní způsobilosti a je tedy vhodné pro převáděnou žalobkyni. Služební orgán rovněž uvedl, že posuzoval rovněž jiná služební místa, která by pro žalobkyni mohla být vhodná, vyloučil však všechna, u nichž probíhají výběrová řízení.
117. Osobní spis rovněž obsahuje charakteristiku nového služebního místa žalobkyně MMR_512 – 49 činností. Jedná se v bodech j – ww) o naprosto totožnou náplň činnosti jako pod body k – yy) u místa MMR_490, to samé v bodech a), e), g) i), které se shodují s body a), d), f), g) u MMR_490. Kromě bodu b) u MMR_490, který se týká činnosti řízení oddělení 831 je tedy charakteristika služebního místa MMR_519 prakticky totožná. Lze se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

tedy ztotožnit se služebním orgánem i se žalovaným, že co se týče náplně činnosti na služebním místě v totožném odboru v oddělení se stejným výkonem činnosti jako v dosavadním oddělení 831 ve srovnání s dosavadní činností, nepochybně se jedná o vhodné služební místo.

118. Spor není o náplň činností, o podmínku nezbytného vzdělání, zdravotní způsobilosti. Žalobkyně je v první řadě toho názoru, že vhodným by bylo jen takové služební zařazení, kde by byla na místě představené. Poukázala na to, že na jejím služebním úřadě – Ministerstvu pro místní rozvoj – byly v době vydání rozhodnutí 1. stupně celkem 3 volná místa představených v oboru služby 41:

- vedoucí oddělení technického, s vyhlášeným, ale neukončeným výběrovým řízením;
- vedoucí oddělení analýz;
- vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti bydlení, s vyhlášeným, ale neukončeným výběrovým řízením.

119. Žalobkyně namítá zejména, že by jí mělo být nabídnuto místo 822, které odpovídá jejím dosavadním zkušenostem. Žalobkyně dále neurčitě zmiňuje, že existovalo dle jejího názoru jedno, ale spíše dvě místa, které jí takto měly být nabídnuty – první je 822, druhé žalobkyně sice neuvádí, nicméně je zřejmé, že si byla vědoma, že z dalších míst představených byly volné vedoucí oddělení analýz a vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti bydlení.

120. Mezi stranami je nesporné, že u místa 822 šlo o místo, u něhož probíhalo výběrové řízení. Žalovaný k tomu uvedl, že taková místa nemohla být právě z tohoto důvodu pro žalobkyni vybrána, s čímž žalobkyně nesouhlasí. To se týká též místa představeného vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti bydlení, kde rovněž bylo vyhlášeno výběrové řízení.

121. Podle § 51 odst. 1 zákona o státní službě se na obsazení volného služebního místa představeného koná výběrové řízení, není-li stanoveno jinak. I podle § 58 odst. 1 zákona o státní službě vedoucího oddělení v ministerstvu nebo v Úřadu vlády jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. V jiném správním úřadu jmenuje vedoucího oddělení na základě výsledku výběrového řízení vedoucí služebního úřadu.

122. Pravidlem pro výběr uchazeče a obsazení místa představeného – zde vedoucího oddělení – je tedy úspěšné výběrové řízení.

123. Výjimky z tohoto pravidla zná pouze ustanovení § 51 odst. 5 a 6 zákona o státní službě – jde o případy jmenování představeného s jeho souhlasem na jiné místo představeného v témže nebo jiném služebním úřadě. V těchto případech se výběrové řízení pak nekoná (srov. § 24 odst. 5 zákona o státní službě). Městský soud podotýká, že takto jde obsadit místo představeného s jeho souhlasem, nejde o převedení na vhodné místo podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě.

124. Pokud jde o proces výběrového řízení, podle § 24 odst. 6 zákona o státní službě výběrové řízení vyhláší služební orgán na úřední desce, dále se zveřejní v informačním systému o státní službě. Právní účinky má zveřejnění na úřední desce.

125. Jestliže je tedy vyhlášeno výběrové řízení, dává služební orgán okamžikem zveřejnění obecně veřejnosti najevo, že toto služební místo bude obsazeno na základě výběrového řízení. Vyhlášené výběrové řízení poté může být ukončeno buďto výběrem vhodného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

uchazeče podle § 28 odst. 2 a 3 zákona o služebním poměru. Teprve v případě, že žádný žadatel ve výběrovém řízení neuspěl nebo služební orgán žádného žadatele postupem podle odstavce 2 nebo 3 nevybral, výběrové řízení se zruší a vyhlásí se nové výběrové řízení (§ 28 odst. 4 zákona o služebním poměru). Podle téhož ustanovení platí, že až v této situaci možnost nekonat výběrové řízení podle § 24 odst. 5 zákona o státní službě není dotčeno.

126. Jedná se tedy o dvě navzájem protichůdné a neslučitelné varianty obsazení místa představeného – buďto bude služební místo představeného obsazeno na základě výběrového řízení anebo podle § 51 odst. 5 a 6 zákona o státní službě bude obsazeno bez tohoto výběrového řízení, tedy že se výběrové řízení na toto služební místo vůbec konat nebude. Pokud však již výběrové řízení koná, tj. je veřejně vyhlášeno, je třeba jej ukončit zákonem předvídaným způsobem – buďto pouze výběrem vhodného kandidáta, nebo bez tohoto výběru a teprve pokud by nebyl vybrán vhodný uchazeč ve výběrovém řízení, bude možné toto výběrové řízení zrušit a buďto znovu vyhlásit výběrové řízení nové nebo postupem podle § 51 odst. 5 či 6 obsadit toto místo jiným představeným po dohodě s ním.
127. Z dopisu státní tajemnice ze dne 24. 1. 2020, č. j. 57884/2019 – 94 vyplývá, že
- výběrové řízení na místo vedoucího oddělení technického bylo vyhlášeno 10. 10. 2019, vzhledem k tomu, že byla doručena jen jedna žádost, bylo řízení zrušeno, znovu bylo vyhlášeno 26. 11. 2019 s termínem pro doručení žádostí do 11. 12. 2019
 - Vedoucí oddělení analýzy – vyhlášeno 22. 10. 2019 s termínem doručení žádostí do 8. 11. 2019, doručeny 4 žádosti, jedna vyřazena, 3 žadatelé pozváni k pohovoru, vedoucí oddělení byla jmenována k 1. 1. 2020.
 - Vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti bydlení – výběrové řízení bylo vyhlášeno dne 10. 12. 2019, termín pro podávání žádostí 26. 12. 2019, výběrové řízení nebylo ukončeno
128. Žalobkyně v žalobě sama uvedla, že v případě služebního místa – představeného oddělení 822 a potažmo vedoucí oddělení administrativy programů v oblasti bydlení – výběrové řízení bylo sice vyhlášeno, ale nebylo ukončeno.
129. Městský soud se ztotožnil s právním názorem žalovaného, že v důsledku vyhlášených výběrových řízení nemohly být tyto místa žalobkyni k okamžiku převedení (rozhodnutí ze dne 9. 12. 2019 žalobkyně převzala dne 16. 12. 2019) již nabídnuty k obsazení. Městskému soudu z časových souvislostí věci vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí navazovalo na předchozí úkony systematizace, které probíhaly po dobu vyhlášených výběrových řízení a během nich ještě nebylo lze předvídat, zda bude systematizace ve výsledné podobě tj. včetně zrušení místa představené taktéž takto schválena. Nelze tedy klást k tíži služebnímu orgánu, že nevyčkával s vyhlášením výběrových řízení na předmětná služební místa na výslednou podobu systematizace a zda žalobkyně bude mít o místa zájem.
130. K otázce vhodnosti služebního místa oddělení analýz (842) poté žalobkyně neuvádí nic; jen obecně zmiňuje, že bylo též volné a mohlo jí být nabídnuto. Organizační řád na stranách 95 a 96 dané místo charakterizuje v 24 bodech jako oddělení zabývající se statistickými a analytickými podklady v oblasti bydlení, což je zjevně zcela jiná oblast, než ze které vyplývaly dosavadní pracovní zkušenosti žalobkyně. Kritérium vhodnosti by tedy po obsahové stránce náplně činnosti nebylo tedy ani naplněno. Rovněž zde vzhledem ke dni vyhlášení (22. 10. 2019) a provedení výběrového řízení městský soud uvádí, že nelze klást

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

k tíži služebnímu orgánu, že nevyčkával s vyhlášením výběrového řízení na toto služební místo na výslednou podobu systematizace a zda žalobkyně bude mít o místo zájem.

131. Městský soud shledal, že v době odvolání žalobkyně a převedení na jiné služební místo služební orgán neměl vhodné služební místo představeného, o něhož by mohla žalobkyně projevit zájem. Volné služební místo vrchního ministerského rady ve IV. oddělení odboru, na něž byla žalobkyně převedena, je poté vhodné vzhledem k tomu, že respektuje dosavadní pracovní zkušenosti žalobkyně a ponechává ji po obsahové stránce ve výkonu prakticky totožných činností jako na místě představeného v témže služebním úřadě.
132. Pokud se týče platových náležitostí, představuje převedení ve služebním zařazení pokles z 15. na 14. třídu, tj. z platového tarifu ve výši 46.650 Kč na 42.050 Kč, osobní příplatek ve výši 18.750 Kč jí byl zachován, pozbyla tak příplatek za vedení ve výši 9.100 Kč. Celkově se žalobkyni snížil plat z částky 75.900 Kč stanovený rozhodnutím ze dne 18. 12. 2018, č. j. 55573/2018-94 na částku 60.800 Kč.
133. Žalobkyně poukázala na to, že městský soud v rozsudku ze dne 23. 10. 2021, č. j. 10 Ad 16/2019 - 32, zdůraznil, že i pokles platu při převedení je třeba zohlednit jako kritérium vhodnosti nového služební zařazení. Městský soud poukazuje na to, že ve věci vedené pod sp. zn. 10 Ad 16/2019 šlo v první řadě o převedení žalobce z nejvyšších služebních míst představeného ve služebním úřadu – náměstka pro řízení sekce trestní politiky v Ministerstvu spravedlnosti – na „referentské místo“ ministerského rady v oddělení stížností a kontrol Vězeňské služby České republiky u téhož úřadu. S tím byl také spojen pokles platu z 16. platové třídy na 13. platovou třídu, který soud vyčíslil na 56 %.
134. Ve věci žalobkyně jde však o převedení toliko z pozice představené - vedoucí oddělení na místo vrchního ministerského rady v jiném oddělení (ovšem stejného zaměření) téhož odboru a pokles platu z 15. platové třídy na 14. platovou třídu. Z evidenčních listů důchodového pojištění žalobkyně pak vyplývá celkové snížení příjmů žalobkyně meziročně o 222.753 Kč (rok 2019 ve výši 971.753 Kč, rok 2020 ve výši 749.000 Kč), jedná se o pokles ve výši ca 23 %.
135. Tento pokles podle názoru městského soudu dostatečně reflektuje, že žalobkyně přestala být představenou a její služební činnost pozbyla náplň týkající se vedení; sám o sobě však neindikuje, že by oproti předchozímu zařazení bylo nové zařazení (obsahově naplňující většinu dosavadní pracovní činnosti žalobkyně již ovšem bez odpovědnosti za vedení oddělení) zcela nevhodné.
136. Celkově tedy městský soud shledal, že nové služební zařazení bylo pro žalobkyni vhodným služebním místem, na něž byla zcela ze zákonných důvodů převedena.

VII. Závěr a náklady řízení

137. Městský soud shledal, že řízení před služebním orgánem i žalovaným nebylo zatíženo zásadní procesní vadou, která by měla za následek nezákonnost či nepřezkoumatelnost rozhodnutí o převedení žalobkyně na nové služební místo. Dále neshledal, že by systematizace, na jejímž základě bylo zrušeno místo představené, které žalobkyně před převedením zastávala, byla provedena nezákonným postupem, bez legitimního důvodu či šikanózně a diskriminačně vůči žalobkyni; městský soud tedy proces systematizace přezkoumal v mezích, které vytýčila judikatura Nejvyššího správního soudu (cit.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

v odůvodnění tohoto rozsudku). Městský soud v návaznosti na to shledal, že nové služební místo je pro žalobkyni dostatečně vhodné.

138. Na základě všech shora uvedených skutečností se městský soud se žádnou žalobní námitkou neztotožnil, žalobu neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
139. O nákladech řízení rozhodl městský soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl v řízení procesní úspěch, městský soud mu však náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že mu vznikly účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 25. listopadu 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.